

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

3 MEI 1956.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut der bedrijfsrevisoren.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER DE SAEGER
OP DE TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 5 (nieuw).

Een artikel 5 (nieuw), luidend als volgt, toevoegen :

« Artikel 32, laatste lid, van voormelde wet wordt vervangen door wat volgt :

» Zo de aanvaardingscommissie meent een kandidaat te moeten weigeren op grond van andere elementen dan de voorwaarden voorzien in dit artikel, zal de kandidaat opgeroepen worden om te verschijnen, hetzij voor de voltallige aanvaardingscommissie, hetzij voor een afvaardiging van deze commissie bestaande uit minimum drie leden. De kandidaat in kwestie mag zich steeds laten bijstaan door een raadsman. De kandidaat zal alsdan in de gelegenheid gesteld worden te antwoorden op de opwerpingen door de commissie geformuleerd.

» Van iedere beslissing van de aanvaardingscommissie waarbij de toelating van een kandidaat als lid van het instituut geweigerd wordt, staat voor belanghebbende beroep open bij de in artikel 21 genoemde commissie. »

VERANTWOORDING.

A. — Thans wordt het onderzoek van de aanvragen, de besprekingen en de beslissingen van de aanvaardingscommissie met gesloten deuren behandeld. De leden ervan zijn gehouden tot het bewaren van het geheim van de deliberatie. De kandidaten worden niet gehoord over bepaalde elementen en inlichtingen dewelke zich mogelijk buiten hun weten in hun dossier bevinden. Deze elementen en inlichtingen

Zie :

395 (1955-1956) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 tot 4 : Amendementen.
- N° 5 : Verslag.
- N° 6 tot 8 : Amendementen.

(1)

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

3 MAI 1956.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 22 juillet 1953 créant un institut des reviseurs d'entreprises.

AMENDEMENT
PRÉSENTÉ PAR M. DE SAEGER.
AU TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 5 (nouveau).

Ajouter un article 5 (nouveau), libellé comme suit :

« L'article 32, dernier alinéa, de la loi précitée est remplacé par ce qui suit :

» Si la commission d'agrération estime devoir refuser un candidat pour des motifs autres que les conditions prévues au présent article, le candidat sera convoqué pour comparaître, soit devant la commission d'agrération au complet, soit devant une délégation de cette commission, composée d'au moins trois membres. Le candidat en question peut toujours se faire assister d'un conseil. Ensuite, le candidat pourra répondre aux objections faites par la commission.

» Un recours auprès de la commission prévue à l'article 21 est ouvert à l'intéressé contre toute décision de la commission d'agrération refusant l'admission d'un candidat en qualité de membre de l'institut. »

JUSTIFICATION.

A. — Actuellement, l'examen des demandes, les délibérations et les décisions de la Commission d'agrération a lieu à huis clos. Ses membres sont tenus de garder le secret de la délibération. Les candidats ne sont pas entendus sur certains éléments et renseignements qui pourraient se trouver, à leur insu, dans leur dossier. Ces éléments et renseignements peuvent être erronés ou faux. En se basant sur des données de cette

Voir :

395 (1955-1956) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 à 4 : Amendements.
- N° 5 : Rapport.
- N° 6 à 8 : Amendements.

kunnen vals zijn of verkeerdelijk zijn voorgesteld. Op dergelijke gronden is het mogelijk dat de leden van de commissie hun goede trouw verschalkt zien en een onrechtvaardige beslissing treffen.

Daarom lijkt het niet meer dan billijk dat wanneer de commissie meent dat er redenen bestaan om een kandidaat te weigeren dewelke gegrond zijn op andere elementen dan deze voorzien in het huidige artikel 32, de kandidaat hierover zou worden gehoord, en aldus in de mogelijkheid zou zijn om de mogelijk subjectieve elementen uit zijn dossier te weerleggen.

Indedaad, inlichtingen over gedrag, moraliteit, beroepsbekwaamheid e.d. kunnen op zuiver subjectieve gronden rusten en ingewonnen zijn bij bronnen dewelke rechtstreeks of onrechtstreeks belang hebben om de kandidaat in kwestie in een vals daglicht te stellen. Dergelijke boosheden zijn nu eenmaal van deze wereld, vooral wanneer de bron in kwestie dit ongestraft kan doen, verscholen zijnde achter het stilzwijgen van de leden van de commissie.

B. — In artikel 5 van de wet van 22 juli 1953 is een beroep voorzien tegen de beslissing van de raad inzake de aanvaarding van de kandidaten als lid van het instituut. Gedurende de overgangperiode is zulks niet mogelijk.

Het lijkt nochtans in de lijn te liggen van een democratische rechtsbedeling, dat tegen de beslissingen van elk rechtscollege zetelende in eerste aanleg, een beroep mogelijk is. De aanvaardingscommissie doet uitspraken gelijk aan die van een rechtscollege. Zij beslist over het professioneel lot van een kandidaat. En daartegen is volgens het huidige artikel 32 geen beroep mogelijk.

In het normaal regime van het instituut echter is tegen weigering van een kandidaat als lid wel beroep mogelijk in uitvoering van artikel 5. Tegen de tuchtstraffen is beroep mogelijk naar luid van artikel 21.

Een weigering bij het aanvangen van de werking van het instituut dient gelijk gesteld met een schrapping.

Daarom lijkt het niet meer dan logisch en rechtvaardig dat ook tegen de beslissing van de aanvaardingscommissie beroep mogelijk is.

nature, il se peut que la bonne foi des membres de la Commission soit surprise et qu'ils prennent une décision injuste.

Dès lors, il est équitable que lorsque la Commission estime devoir refuser l'admission d'un candidat en raison d'éléments autres que ceux prévus à l'actuel article 32, le candidat soit entendu à ce sujet et qu'ainsi l'occasion lui soit fournie de réfuter les éléments subjectifs éventuels de son dossier.

En effet, des renseignements concernant la conduite, la moralité, les aptitudes professionnelles etc. peuvent être basés sur des éléments purement subjectifs, provenant de sources ayant directement ou indirectement intérêt à discréditer le candidat en question. Pareils procédés sont, en effet, courants, surtout si celui qui fournit les renseignements peut le faire impunément, à l'abri de la discrétion imposée aux membres de la commission.

B. — L'article 5 de la loi du 22 juillet 1953 prévoit la possibilité d'un recours contre la décision du conseil au sujet de l'admission d'un candidat en qualité de membre de l'institut. Pendant la période transitoire, cette possibilité d'appel n'existe pas.

Il semble cependant conforme aux principes d'une justice démocratique que toute décision d'une juridiction siégeant en première instance soit susceptible d'appel. Les décisions de la commission d'agrégation sont équivalentes à celles d'une juridiction. Elle décide du sort professionnel d'un candidat. Or, aux termes de l'article 32 actuel, cette décision n'est pas susceptible d'appel.

Le régime normal de l'institut prévoit pourtant dans son article 5 que le refus d'admission d'un candidat est susceptible d'appel. L'article 21 prévoit que les peines disciplinaires sont également susceptibles d'appel.

Un refus d'admission au moment où l'institut commence à fonctionner équivaut à une élimination.

Par conséquent, il nous semble logique et équitable de prévoir également une possibilité de recours contre la décision de la commission d'agrégation.

J. DE SAEGER.